

Мудрости живота.

ЧАС.

Время не пленит. Не брагоциносц. Всюко пево-вѣши.

Кед ти не гада сподоба часу и сподоба-
го места, веџ ти раб а да соле знаш чи-

Не жерсторий своє време плівекоїн,
котри Богатин од тебе.

Кројдук вредис у других баш тости, бот-
ри со што веџей як други.

Не добре кед пішаш часу, а ище гор-
ше, кед го лаш пренельо.

Ляблом роби насладне своє діла зос-
ленихозам.

РОБОТА.

Човек не має право ц подіти ствари-
розвалів кед место ніх не подієн лобо наслад-
поставиц лепши.

Щесце не у самій роботі, але у сї
речіху. Але и безспінна робота менше зло,
як ласкіство.

На суторі кожому, чо робиш и чо дум-
аш робиц.

Робота и шор — десніята.

Кто не має шора у доле, тот не має ай
у душі.

Кед ти не маєш то шацко, чо юс у тво-
їм доле роби, а з тим, же ти ай дома не
можеш.

Праздник Христа Цара.

1. На 19. неділю по Сотескію Св. Духа
пада іразник Христа Цара. Тот ще праз-
дник наїз пропровади и того року торжествен-
ним спасінням, як то було одрецено приан-
ніх розах.

2. Як відсвітане на тот іраднине пад
поздуши 18. іздедиці Сотескію св. Духа,
котра не віла Мисійска поділя. Тота ві-
даси пай буде іздеди: молитви, про-
изважані и жертви.

Вседельський Аракефій Пада Пей XI поручу-
нам ціліким: "Треба юе молити, кельо юе
молити". Вон сам так роби и пішов у шицких
своїх вірних, да ще шицки молити особено на
Мисійську іздеди за місіонарів и за обра-
ченіх поганох на християнську віру. Пада жа-
да, да юе на того памірене молити не лем
появдіні душі, але и цілі парохи, а особі-
но младеж; да юе на того памірене жертьную
Службі Божії, сюти причастия и шицки до-
брі діла тей іздеди. Хто юе на туту іздеду
відповіда, прямє на памірене за розмірене

се, вир і се, причасц и вимоді 5 Отченіні
и 5 Богочіще дію в Вірую, може дастац
полна одпуст времінних зліх.

Мисійска іздеди ма буц дінь

Пропаганди.

До терас юе превелі християнів католі-
ків, и вірую, які вони ішчайше прето, же
живо у Церкви Христової и юк су учеснікі-
ми шицких заслугох мук і шмерин Иисуса
Христа. А кельо юе юе поганох, за котрих
що так умар Иисус Христос, а вони вона
Церкву Христову? А юк юе погане години
сакані, кед не буду мац місіонарів, котри
їх почувац у віри Иисусові? Прето пам він-
чані треба помістяц місіонарів зос молитву,
з милостию, а котро Бог віда на таку жер-
тву, які кізє я сам за місіонара до заліскіх
шрих.

Мисійска іздеди ма буц іздеди "мертви"

Кажди кай ділопривінте, кельо може па-
поміти за місії. У Всілії католікі іздеди,
"Святы за місії". Бог вікому не остава длу-
жни. Келі діня за місії, уому Єсіс вради па-
друга спасіб сторінко. Соборни жертини пай
не пущаю франкарасіту.

3. Тих дінних видав Вседельський Аракефій
Пада Пей XI, посвятив, у котрим похолос-
ківши вірних, кай прибагаю ти Христу
Ісусу и імінію Пресв. Богородиці и
пай юе на чеси шицки тогі мішана молитва
Розиції. Тота молитва уж веџей раз скане-
ло із пайвінних яварнітельюх кіре и
народу.

Новолосім шицких членів "Живого ро-
жанца", да шицких сподоба молитви у тим ме-
шану жертину по паміреню св. Огіза за мир-
валото шицки. Новолосім и шицких, котри
їх не члені Живого рожанца, пай молит-
ви чим віду часу Рожанця по тогі памірене.
Кед пай міліонів вірних по шицких странах
цілого світу зложа у молитви Бог вислуха-
нашо молитви и по сповіді ласки юлібодані
ціле із поганох од превасин, котре шицких греків.
Крайніц на 15. іздедиці Сози. св. Іоанха 1937,

Г. Деснівський, владика.

Вечарши виклади

у Р. Керестуре.

Як и друга роки буди юе и того року
отримовав у Керестуре вечарши виклади за
народ, по зажінченню польських роботах.

Но дін хладни хлопи але приходзя па
тоти виклади и старши хлопи. Тота дзека за
науку у паківні палада діла викладательські:

— Был сон, але кратки час.

— Чхода, же так, же сде сама ві-
брозава газдоці, та біл сде ти прещедчі, як
же ти нараст. Вони вімаю вакони, не маю
віри — ай сватого сецирал юе Голубов. То
не людзе, то гоніл!

Розрушили тоткі бритки и австрівські
словіа Маркову крея, але заплановано із собу.
Ту віце воніл до бенеді и Іоанн.

— И я то сярим, ствардзяа Иван Голу-
бово прокри слова, я уж язд ти діяно думал,
же би трибаш дія адміністрації у Русі ді-
ло у тим погляду зроби...

— Та зос чим юе убер му до слова старж
Городинській.

— Нать, на тот способ... Треба да будзе
така адміністраційна система, котра би
парастою із діла спекац од закона, але ди-
то точно вяже за роботу у кждим случаю,
а за пякіство, неходзіння до церкви, лапе,
крадзу и исцічтоване старших, да будзе
карани.

— Настроіди? — ознал юе Марко. И
то зем іварстові? А чом же к пакони не?
Тому и паконе ішловати.

— Чом? розічтал юе Голубов, — зато,
же юе людзе дзеля на діа "класі", а не на
два ступіні. Пра соряльни обстайні мухі буц
подзеляні із поганівших, чо шор
правят и непросвінені, чо роби. Та жизотни
аків такі. Же би розічтала культура, мухі
буц місяці народу непросвінена, чо да фізич-
ну роботу, але мід відзімі, же тата маса не
спе слухнік и мі із на ти жүхніме присіловат.

— Я додам, и тогі, же би віт систем з
тей жаси виживал силу, котру би мах у пот-
ребіні напряму віхасновац мудровал. Иван.

нашоном, узвітлем и другій католі-
гекій дреху да роздужу, якби людзю
толкоці.

Лінеські роки из могол цілком удоволік
людзю кітры прикладзілія вікіца. Не бул
хто вікіца ракунки. Не віто, же би вікіца
датчеве не знали того, по треба земледзіці
у кждодневним жынків знац, але тому дру-
га пречіса. Першое би вікіци тих, чо су
ракунікі учыц, чо яны знаю, нец іх классікі
и тих по від сдняку меру знаю окреме по-
учіці. Поучіцац их лем так месі, да з то
ци ёш імі вісім вічар укінг наука, білак
так годині віхоніх, чо юе юе будзе другі
вічар гутарці. Кед не буду учыц даске-
ль вісім, як годині провадзіц предаване, які
буду ѹші месіці разуміц и престація па то-
ти преподаваніх хідзін.

Маме слухац, як юе до ракунікіх упуте-
ли уж поженстк людзе и тірац су добрых ра-
хунікіх, які и сяка орієнтаці, же у той
наукі друхін час и якію піти від.

Кед не гайду веџей «убіткім людзю»,
потом ще и зос тим ти жаси. За тада жа-
же тади пади: да одній громаді збіці тых, по
зімію же не знаю розічтал з тым юе пом-
ніе од попяту. Да другій громаді приду-
тоти, по даку знато, але су як сагурикі у
шоду собіравя, жынків і дзесяні. Да та-
кі пів громадкі прыклады бы тогі, котри зім-
штири основні рачунікі работи, та юе су
упутіл дакус до книгодадатак.

Терці спаже вікіцілів зажедіц тых
младых людзю, котри які охоту до науки,
да пожажу дакус и вікіцілів у другій
роботі. Вікіцілів кайвецій учыці, их гама
робота учыц дасіц у тікоті. У кждей хлопі
сес дасіц учыц че кел юе меркув, тады
хлопі шычко научіц, а да юе дасіц іс-
пітерхую. Нанік дасіц шылкік предисці
матерія, да юе ледко може звершил праці 16
мешаних мухі су науки праці 5. Чи то мож?

Мож лаб яри тих юе дасіці страдаю. Узя-
ше дасіцу розічку под гаку успішну роботу
чк по би юе ку углані Іого краікі под даку
терху. Бу тому лехко научене лехко не за-
быва Велью людзе лем зажо візані рашні
сигури, же ю зягло учыці.

Заго юзан як одривайме дасіці од іколя-
кі, але пре роботу, але пре свадобу лебо
пре шкіл.

Бу тому пай юе родитеље засідаю та-
то, же юе на першій герегі шкілі не жаси.
Кажде себе, ужа че юе на снай превін-
дзярэли.

Тоти родитеље, котра пущаю сподоба-
чі по школах іра падзору, роби юс зарадац
котри кружы сівці кімо конякі, да по скро-

— Ви, як вікіці, ѿціе віхоніц народ-
як юе ховаю волі, котрі пакія юе Марко.

Чом же би не? зачудівал юе Іван.
Дарэн доказац, же сцен закон весто чк за-
жыткій так и за людзю.

Ни, озвал юе старі Городинській, уж
ми зіміе до чого відівши шицки тити системі.
Кед так, теді леніві старі пакія.

— Та дзек и як може, пакія думав
як таже старі, дзікі? озвал юе унрэзіло
Іван.

Же и той системі будзе горна од
старей пакія, то готопе-дадац Марко, як
від тогі ядно не можем похопіц, же чк
може пакія чловека, котро мож
ховат як бола, кабі ківя?

— Ч тиж тогі по возу! Зачуя юе
шкілі Кіяржнов ганс. Уж бім па то приста-
ла, же парасті іхнісісіні па гакі жывот ак
ми, просіцілі людзе, як шак візік людзе!
Чом же кел так, не падзене як на клані?... Т.

(Слава Богу, пешка пакія пітлаген-
ції па автры так в пісока па народ але
трика в тым ведно и реби за Іого напре-
даване. — Ред.

Початки китайской історії.

У самім початку Кітай буда позілелік
на чечілія держава, котра мелаці себу
проводзілі стадію войну о тым хто над кім
будзе пановіці. Меці туміа державікін юс
одлугіт вішля на верх тога по у іхніх падзіца-
династія Чоу, а находзела юе у горных
преділох восточній кінкайскій Кіні. Краіко-
вікій державі удало юе шицких падзіца-

— Га чечілія пісіл — додал юе Городинський.
Правда — мі парагасті — то дью-
ме кінкайскій. Парагаст віле наядзе, способ як
да спікевіл, пакія окрадні.

— Накіце? — запіталь юе Марко.

— Ви то не знае? — обращал юе гу-
шому стари Городинській, та одкеди а газ-
думі, иже ай ряз па дотримані слово, як юе
преділами заму.

— Га чечілія пісіл — додал юе Городинський.

— Пребачце, буці он дзірац па вілілів
— запіталь юе Голубов Марко.

